

SV. MISE OVE NEDJELJE:

Petrićevac **09:00 sati**. Misna nakana: † Tomo i Ivanka Gašpar.

Vujinovići **10:30 sati**

Sanski Most **14:00 sati**. Misna nakana: † Mile Maričić, Mile Matić te fra Ivica Matić.

PONEDJELJAK– sv. Hedviga Šleska, redovnica. Sveta misa je u 18:00 a misna nakana: na čast sv. Majke Terezije.

UTORAK– sv. Ignacije Antiohijski, biskup i mučenik. Toga dana je i pobožnost sv. Anti Padovanskog na Petrićevcu sa svetom misom u **18:00 sati**. Misna nakana: na čast sv. Josipu.

SRIJEDA– sv. Luka, evanđelist. Sveta misa je u 18:00 sati, a misna nakana: na nakanu darovateljca.

ČETVRTAK– sv. Petar Alkantarski, prezbiter. Sveta misa je u 18:00 sati, a misna nakana: † fra Ivo Kramar.

PETAK– sv. Andrija Kretski. Sveta misa je u 18:00 sati, a misna nakana: † Mato i Katarina Tojčić.

SUBOTA– sv. Severin, biskup.

NEDJELJA– (29. nedjelja kroz godinu):

Petrićevac **09:00 sati**. Misna nakana: † Tomo i Jelica Katalina.

Motike **10:30 sati**.

Sanski Most **14:00 sati** † iz obitelji Blažević, Kovačević, Sarić te za † Slavka Mijatovića.

OBAVIJEST– Nalazimo se u mjesecu listopadu koji je ujedno i Gospin mjesec. Stoga ćemo svakim radnim danom od ponedjeljka do petka na Petrićevcu imati svete mise u 18:00 sati. Pola sata prije svete mise u 17:30 je molitva krunice a onda slijedi sveta misa.

POKOJNI– U svojim molitvama sjetimo se svih naših dragih i milih pokojnika. Pokoj vječni daruj im Gospodine. I svjetlost vječna neka im svijetli. Počivali u miru Božjem. Amen.

Marije Dimić 4, 78 000 | Banja Luka, BiH

Tel.: + 387 (0)51/ 354 - 818

e-mail: f.s.petricevac@gmail.com

NEKA VAS PRATI BOŽJI BLAGOSLOV TE ZAGOVOR SVETIH PETRA I PAVLA, BDM I SVETOGA ANTE!

ŽUPNI LISTIĆ

FRANJEVAČKI SAMOSTAN PRESVETOG TROJSTVA

Župa sv. Ante Padovanskog Petrićevac | Župa sv. Petra i Pavla Motike
Župa Uznesenja BDM Sanski Most

28. NEDJELJA KROZ GODINU MLADA NEDJELJA

Broj 191 | 15. listopad 2023. | Godina IV. (A)

EVANĐELJE | Mt 22, 1-14

U ono vrijeme: Isus ponovno prozbori svećeničkim glavarima i starješinama naroda u prispodobama: »Kraljevstvo je nebesko kao kad neki kralj pripravi svadbu sinu svomu. Posla slugu da pozovu uzvanike na svadbu. No oni ne htjedoše doći. Opet posla druge slugu govoreći: 'Recite uzvanicima: Evo, objed sam ugotovio. Junci su moji i tovljenici poklani i sve pripravljeno. Dođite na svadbu!' Ali oni ne mareći odoše – jedan na svoju njivu, drugi za svojom trgovinom. Ostali uhvate njegove slugu, zlostave ih i ubiju. Nato se kralj razgnjevi, posla svoju vojsku i pogubi one ubojice, a grad im spali. Tada kaže slugama: 'Svadba je, evo, pripravljena, ali uzvanici ne bijahu dostojni. Pođite stoga na raskršća i koga god nađete, pozovite na svadbu!' Sluge iziđoše na putove i sabraše sve koje nađoše – i zle i dobre. I svadbena se dvorana napuni gostiju.« Kad kralj uđe pogledati goste, spazi ondje čovjeka koji ne bijaše odjeven u svadbeno ruho. Kaže mu: 'Prijatelju, kako si ovamo ušao bez svadbenoga ruha?' A on zanijem. Tada kralj reče poslužiteljima: 'Svežite mu ruke i noge i bacite ga van u tamu, gdje će biti plač i škrgut zubi.' Doista, mnogo je zvanih, malo izabranih.«

Riječ Gospodnja

RAZMIŠLJANJE UZ NEDJELJNO EVANĐELJE

Danas se možemo prepoznati među onima koji su pozvani na svadbu, koju Kralj priređuje za Svoga Sina. Ova gozba je svaka Euharistija u kojoj možemo sudjelovati. Sudjelovati znači dijeliti radost Oca i Sina, koji nas toliko ljubi da s nama želi podijeliti sve - Samoga Sebe, Svoj Život - da Njegov Život bude s nama. Kako bismo sve više živjeli po Njemu, kako bismo sve više bili Njime vođeni, iz Njega izlazili i k Njemu se vraćali. Događa nam se da to tretiramo kao dužnost i prisilu ne shvaćajući na što

smo pozvani i u čemu možemo sudjelovati pa nalazimo toliko izgovora i argumenata da ne dođemo na ovaj Radosni Susret. Sve drugo nam je važnije.

A kako je sa mnom? Čime se ja vodim? Kakav odnos imam s Kraljem i koje Mu mjesto dajem u svom životu, u svojim poslovima?

Živa riječ

DUHOVNA PRIČA — *Sreća*

Nedaleko od jednog grada na malom proplanku nalazio se samostan. U tom samostanu je živjelo šest fratara već u odmakloj dobi. Na čelu samostana bio je gvardijan koji je također bio star. Samostan i cijelo samostansko dvorište bilo je obraslo i izgledalo je zapušteno. Problem tih fratara bio je u tome što nisu nikako imali podmladka i nije ih imao tko zamijeniti. Stari gvardijan je obilazio razne ljude i molio za savjet kako i na koji način da privuku mlade u samostan, ali nije mogao naći rješenja. Tako obilazeći razne ljude čuo je da u planini ima jedan mudar čovjek koji bi možda znao rješenje. Ponukan svojom braćom fratrima u samostanu odlučio otići u planinu i potražiti tog mudraca. Putujući planinom pronađe jednu malu skromnu kućicu. Upravo u toj maloj skromnoj kućici živio je mudrac. Gvardijan mu se odmah požali na svoj problem, a mudrac mu reče: Jedan od vas u samostanu je Isus Krist. Zatim gvardijan ode kući. Putem je razmišljao što ako je njegov brat Pero Isus, a on se onako ružno ponio prema njemu ili ako je njegov drugi brat Jure, a on onako loše pričao o njemu. Došavši kući fratri se odmah okupe oko njega i puni iščekivanja upitaju ga što je rekao mudrac, a gvardijan će im kako je netko od njih u kući Isus Krist. To je fratre toliko zbunilo da su šutke otišli u svoje sobe razmišljajući svaki za se što ako je gvardijan Isus, a ja se onako ružno ponio prema njemu ili Pero, Jure, Franjo. Odmah su fratri promijenili ponašanje jedan prema drugom u želji da se što bolje ponesu prema Isusu. Svaki je uzeo da radi oko kuće, sređuje vrt itd. Za vrlo kratko vrijeme samostan je poprimio potpuno drugi izgled i izgledao je pa moglo bi se reći da je postao kuća najsretnijih ljudi. Ubrzo je tuda nailazila jedna skupina planinara i jedan od njih poželio je ostati u samostanu. Ne prođe mnogo dođe još jedan prijatelj od planinara tu i ostade. I tako je samostan u vrlo kratkom roku dobio mladih fratara koji su svakim danom dočekivali mlade planinare i nudili im odmor i malu okrepu.

Nepoznati autor

DUHOVNA MUDROST

Blago monahu koji se dobrobiti i napretku drugih toliko raduje kao da su njegovi vlastiti. (*Molitva 122*)

Kad Evagrije proglašava blaženim monaha koji radostan gleda na uspjeh drugih, tada je to za njega plod molitve. Jer, monah je za njega slika istinskog molitelja. Njegova se glavna zadaća sastoji u tome da neprestano moli. Molitva preobražava naše odnose prema ljudima. Svoju subraću i susestre često doživljavamo kao rivale i takmace. Primjerice, dobar propovjednik koji Božju Riječ svojim slušateljima tako razumljivo izlaže da je obljubljen među mnogima susjednog župnika ne podnosi, jer su njegove propovijedi bolje. Zato ga mora omalovažavati. Ili, ako je neka žena razvila velike sposobnosti pri vođenju tečajeva, obezvrijedit će i pokazati svoj prezir prema svakoj sudionici tečaja snažnog karaktera koju drži ozbiljnom konkurenticom. Prečesto obezvređujemo drugoga kako bismo sebi podigli vrijednost. Tko je u molitvi dospio do suglasja sa samim sobom i našao vlastito središte, nije mu potrebno takvo natjecateljsko razmišljanje. On se, štoviše, može radovati sposobnostima drugih. Raduje se ako drugi uspijeva, ako je na svom zvaničnom ili duhovnom putu napredovao.

Nađem li u Bogu duboki mir, tada u meni ne naviru konkurentske misli. Tada ne mislim kako sam, u stvari, ipak bolji od čovjeka pokraj mene; kako taj, doduše, uspijeva ali mu je duša prazna; kako on, doduše, može držati dobre tečajeve, ali u stvari samo kopira što je kod mene naučio; kako je žena, doduše, napredovala u zvanju, ali je zapustila svoju obitelj. Tako pokušavamo kod drugih uvijek tražiti dlaku u jajetu. Jer, jedva možemo prihvatiti da je drugi od nas ljubazniji i slobodniji, bolji i napredniji.

Tko je u molitvi smirio i zadovoljio svoje srce, taj se može drugom veseliti, poticati ga bez primisli. Molitva ga oslobađa da drugom dopusti biti onakvim kakav jest. Kroz molitvu on prepoznaje u drugome samoga Boga na djelu i moli da Bog i u njemu očituje svoju veličinu i slavu.

Put kroz pustinju

MOLITVE VELIKIH LJUDI — *Lucien Jarphagnon*

Onaj sam koji još puno mora učiti. Naučiti da su ljudi takvi kakvi jesu. Za tebe govore da si znao „što je u čovjeku“. A ipak ga nisi ostavio. Oprosti: ostavio nas? Nismo ti se zgadili. Puno još moram učiti.

Naučiti da ne može svatko biti zahvalan. Nije to uvijek njihov nedostatak. U svakom slučaju nije tvoj. Naučiti... Što još naučiti? Možda ono najteže. Naučiti ljubiti ih usprkos svemu, željeti im najbolje čak i kada zlo čine, čak i kada „uzdignu ovratnik“... i prave se da me ne poznaju, nakon što su me iskoristili.

Gospodine, tvrdim da poznajem život, a ne znam ništa o tim stvarima! Ne znam kako se lako neku službu zaboravi... Osobito neke službe.